

Oplysninger derom, er det jo noget, der senere kan skaffes til Veje gennem Forhandlinger med Finansministeriet. Men vi har altsaa indtil det nævnte Tidspunkt haft et Tab af omtrent 150,000 Kr. eller 10 pCt. af det udlaante Beløb. Lad mig her sige som min Opfattelse, at dette er alt for meget. Selv om en Del af dette Tab kan undskyldes noget ved det mislykkede Islandsfiskeri, er det dog for stort, og jeg mener, at man, saa vidt det paa nogen Maade er muligt, maa søge at undgaa saadanne Tab i Fremtiden. Hvis man sammenholder de Tab, Staten har lidt ved disse Udlaan, med de Tab, den har lidt ved Udlaan til Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere, vil man finde, at de sidstnævnte Tab er overordentlig smaa i Sammenligning med dem, som Staten har lidt ved Udlaan til Fiskere. Jeg skal dog anføre som et Lyspunkt ved Sagen dette, at der, saa vidt jeg kan se, ikke er lidt et eneste Tab ved Laanene til Laaneforeninger. Det forekommer mig, at dette Lyspunkt opfordrer til fremtidig særlig at have Opmærksomheden henledt paa disse Laaneforeninger, hvorigennem vi er i Stand til at gavne Fiskerne og Fiskeriets Udvikling meget betydeligt uden at risikere de store Tab, som vi har haft ved de direkte Laan.

Inden jeg forlader dette Spørgsmaal, kunde jeg ønske at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af, at der under Forhandlingerne i det andet Ting fra flere Medlemmer bley rettet en Henvendelse til Ministeren om at yde større Laan. Saa vidt jeg kan se af Forhandlingerne i det andet Ting, har den højtærede Minister der givet et bestemt Løfte om at imødekomme disse Ønsker. Nu vil jeg dertil sige, at det, at Fiskerne ønsker saa store Laan som muligt, kan jeg saa godt forstaa. Det gør saa godt som alle, der skal stifte Laan. Naar Ejendomsbesiddere i København og Købstæderne skal stifte Laan i første Prioritet, anstrenger de sig som Regel for at faa det saa stort som muligt. Det samme gælder paa Landet; naar Folk der skal stifte Laan, navnlig første Prioritets Laan, anstrenger de sig ogsaa for at faa dette saa stort som muligt. Lederne af vore Banker og navnlig af vore Kreditforeninger og Sparekasser

har sikkert mange Gange været Genstand for Anmodninger eller Henstillinger om at yde saa stort et Laan som muligt i første Prioritet. Der er derfor ikke det mindste at sige til, at Fiskerne, naar de skal stifte Laan, ønsker det saa stort som muligt, og heller ikke er der noget at sige til, at de henvender sig til deres Folketingsmand og beder ham om at interessere sig for dette Spørgsmaal. Men naar den højtærede Minister forud afgiver et bestemt Løfte om at imødekomme disse Ønsker, begynder jeg at blive lidt betænkelig. Den højtærede Minister maa nemlig ikke glemme, at større Laan medfører større Risiko, og større Risiko medfører større Tab. Og de Tab, vi allerede har haft, er, synes jeg, saa store, at de opfordrer til den allerstørste Forsigtighed, de opfordrer i alt Fald ikke til at yde større Laan. Hvis det var fra Laaneforeningerne, der var fremkommet Ønsker eller Henvendelser om større Laan, eller Tillægslaan, vilde Sagen have stillet sig ganske anderledes, idet vi, som sagt, hos disse Foreninger hidtil ikke har lidt noget Tab. Men en Forhøjelse af de direkte Laan, synes jeg, er meget betænkelig i Betragtning af de store Tab, disse Laan hidtil har medført. Jeg synes derfor, at den højtærede Minister burde have forbeholdt sig sin fulde Handlefrihed med Hensyn til dette Spørgsmaal, og jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at den højtærede Minister undertiden har noget for let ved at sige Ja og lidt for vanskeligt ved at sige Nej.

Disse Tab ved de direkte Laan er altsaa efter min Mening en mørk Plet paa den foreliggende Sag. Men dette skal dog hverken afholde mig eller mine Meningsfæller fra at støtte Lovforslaget, idet det staar os ganske klart, at disse Fiskerilaan har bidraget i ikke ringe Grad til Fiskeriets Udvikling og Fremgang. Men vi støtter Lovforslaget og stemmer for det under den Forudsætning, at den højtærede Minister og Administrationen i det hele taget vil drage Omsorg for, at Tabene ved de direkte Laan indskrænkes saa meget, som det overhovedet er muligt.

Som jeg allerede har oplyst, er det foreliggende Lovforslag i det væsentlige overensstemmende med Loven af 30. April 1909, men under Behandlingen i Folketin-